

τακτήσεις, ὁ δεύτερος τὴν ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Οὗτος θεωρεῖ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου πολυτιμωτέραν μυρίων νικῶν· ἐκεῖνος θυσιάζει ἑκατομμύρια ὑπάρξεων ὑπὲρ τῆς φιλοδοξίας ἐνός. Ὁ νόμος, οὐτινος εἴμεθα τὰ ὄργανα, ζητεῖ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς σφαγῆς ἀκόμη, τὴν θεραπεσίαν τῶν αἰματηρῶν κακῶν, τὰ ὅποια προξενεῖ ὁ νόμος τοῦ πολέμου. Οἱ ἐπίδεςμοι οἱ ὀφειλόμενοι εἰς τὴν ἡμετέραν ἀντισηπτικὴν μέθοδον προφυλάττουσι τὴν ζωὴν χιλιάδων στρατιωτῶν.

» Ποῖος ἐκ τῶν δύο νόμων θὰ ὑπερισχύσῃ; Μόνος ὁ θεὸς γνωρίζει. Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι ἡ γαλλικὴ ἐπιστήμη ὑπακούουσα εἰς τὸν εὐεργετικὸν τοῦτον νόμον, ἀγωνίζεται πρὸς εὐρυσίν τῶν ὀρίων τῆς ζωῆς.»

Η ΕΥΡΩΣΤΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Mens sana in corpore sano. Τὸ παλαιόφατον ἀπόφθεγμα ἐκθάπτεται τῆς λήθης. Ἡ παραμεληθεῖσα διάπλασις τοῦ σώματος ἤρχισε νὰ γίνεται ἀντικείμενον δημοσίας μερίμνης. Ἐν Γαλλίᾳ, κατόπιν ζωηρᾶς ὠθήσεως τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ τύπος, ὁ ἐν παντὶ ὠφελίμῳ πρωτοστατῶν, συνέστη ὁ «Σύνδεσμος τῆς σωματικῆς διαπλάσεως», οὗ μετέχουσι πᾶν ὅ,τι ἐπιφανὲς κέκτηται ἡ Γαλλία, δύναται δὲ νὰ ἐγγραφῇ μέλος καὶ πᾶς οἰοσδήποτε Γάλλος, καταβάλλων ἐτησίως μικρὸν τι τίμημα.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐπιστολῶν, αἵτινες ἀπεστάλησαν ἐκ μέρους τῶν ἐξοχότητων τῶν γραμμάτων, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς καλλιτεχνίας πρὸς τὴν γραμματεῖαν τοῦ συνδέσμου, καταλέγονται ἐν γράμμα τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ καὶ ἕτερον τοῦ Ἀμβροσίου Θαμᾶ, τοῦ διασήμου μελοποιῦ.

«Ζητεῖτε, γράφει ὁ Ζολᾶ, τὴν γνώμην μου περὶ τῆς σωματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Πρὸ εἰκοσι καὶ δύο ἐτῶν ἔγραψον: «Τὸ σῶμα, ὅπως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἀκράτου θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, παρημελήθη ἐντελῶς παρ' ἡμῖν· δὲν ἐξυψοῦται πλέον ἡ ψυχὴ, ἀλλὰ τὰ νεῦρα, ὁ ἐγκέφαλος· ἡ σὰρξ αἰμάσσει ἐκ τῶν ἐπανειλημμένων καὶ μυχιῶν κλονισμῶν, μὲ τοὺς ὁποίους τὸ πνεῦμα συνταράσσει ὀλόκληρον τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Εἶνε βέβαιον ὅτι νοσοῦμεν καὶ νοσοῦμεν τὴν ἀσθένειαν τῆς προόδου. Ὁ ἐγκέφαλος ὑπερτροφεῖ, τὰ νεῦρα ἀναπτύσσονται, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν μυῶνων, αὐτοὶ δ' ἐξασθενοῦντες ἀδυνατοῦσι πλέον νὰ συκρατήσωσι τὴν ἀνθρωπίνην μηχανήν. Ἡ μεταξὺ ὕλης καὶ πνεύματος ἰσορροπία κατεστράφη. Ἡ νίκη δὲ αὕτη τῶν νεύρων κατὰ τοῦ σώματος ἐμόρφωσε τὰ ἦθη, τὴν φιλολογίαν, ὀλόκληρον τὴν ἐποχὴν μας, ὅποια εἶνε. Καιρὸς εἶνε νὰ μερμνήσωμεν πλέον καὶ περὶ τοῦ ἀτυχοῦς σώματος, ἂν εἶνε πλέον καιρὸς». Σήμερον τὸ νόσημα

ἐδεινώθη, οἴκοθεν δ' ἐννοεῖται ὅτι συμπράττω μεθ' ὑμῶν εἰς πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκετε».

Ὁ μελοποιὸς Θαμᾶς, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ διευθυντῆς τοῦ Ὠδείου, γράφει: «Πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ μεγαλείου τῆς ἡμετέρας πατρίδος κατανοοῦσι τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπεκτάσεως τῆς σωματικῆς αὐτῆς ἀναπλάσεως. Τὸ ἀρχαῖον λατινικὸν ῥητὸν θαυμασίως καθορίζει καὶ συνοψίζει τὸ ζήτημα. *Mens sana in corpore sano.* Πλανᾶται ὅστις φρονεῖ ὅτι δύναται νὰ θυσιάσῃ τὸ ἐν ὑπὲρ τοῦ ἄλλου. Ὅπως ἡ ἀποκλειστικὴ ὑπὲρ τῆς σωματικῆς δυνάμεως μερίμνα θὰ διεκύβευε τὴν ὑψηλὴν θέσιν ἣν λαὸς τις κατέχει ἐν τῷ κόσμῳ, οὕτω καὶ ἡ ἀπόλυτος ὑπεροχὴ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης παρ' αὐτῷ δύναται νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃ τὰ μέσα, ὅπως διατηρῇ ταύτην τὴν ὑπεροχὴν. Ἀληθῆ φρόνησιν μαρτυρεῖ ἡ συνταύτισις τῶν διεστώτων τούτων στοιχείων τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐν ἐναρμονίᾳ ἰσορροπίας. Διὰ τοῦτο τὸν «Σύνδεσμον τῆς σωματικῆς διαπλάσεως», θεωρῶ ἔργον ὑγιοῦς φιλοσοφίας καὶ ἐνθέρμου πατριωτισμοῦ».

— * —

Η ΚΑΡΜΕΝ ΣΥΛΒΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΥΜΕΝΗ

Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία διαθέτει πολλὰ βραβεῖα, ἅτινα ἐτησίως ἀπονέμει εἰς τὰ ἄριστα τῶν ὑποβληθέντων αὐτῇ φιλολογικῶν ἔργων. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐστεφάνωσε καὶ τὴν βασιλίσσαν τῆς Ρουμανίας, βραβεύσασα διὰ χρυσοῦ μεταλλίου τὸ ὠραῖον αὐτῆς βιβλίον «Σκέψεις Βασιλίσσης», ἐξ οὗ πολλὰ ἠνθολόγησεν ἡ Ἐστία. Ὁ ἰσόβιος γραμματεὺς τῆς ἀκαδημίας Δουσέ, ἐξαγγέλλων δημοσίᾳ τὴν ἀκαδημαϊκὴν κρίσιν περὶ τοῦ βιβλίου τούτου, διαγωνισθέντος χάριν τοῦ βραβείου Botta, ὅπερ ἀπονέμεται ἀποκλειστικῶς εἰς ἔργα συγγραφέντα ὑπὸ γυναικῶν, εἶπε: «Ἐν τῶν ὑποβληθέντων ἔργων εἶνε ἄξιον ἰδιαίτερας μνείας. Φέρον τίτλον «Σκέψεις Βασιλίσσης» ἤλθε πρὸς ἡμᾶς ἀθορύβως, ὡς πάντα τὰ λοιπὰ, μὲ χαρίεν ἀλλὰ μετριόφρον ὄνομα, ζητοῦν νὰ ἀποκρύψῃ ἀφ' ἡμῶν τὴν ἀληθῆ καταγωγὴν του, μὲ τὸ ὄνομα: Κάρμεν Σύλβα! Τὸ ψευδώνυμον τοῦτο, τὸ ὅποῖον εἶνε τόσον διάσημον ἐν Παρισίοις, ὅσον καὶ ἐν Βουκουρεστίῳ, εἰς οὐδένα ἐξ ἡμῶν ἦτο ἀγνωστον. Αἱ σκέψεις ἃς περιείχεν ἦσαν ἀληθεῖς *Σκέψεις Βασιλίσσης*, βασιλίσσης μουσοτραφοῦς, φιλοσόφου καὶ ποιητρίδος ἐνταύτῳ· πρὸ παντὸς ὅμως γυναικός, ἥτις νομίζει τις ὅτι χαρακτηρίζει ἑαυτήν, ὅταν γράφῃ: «Ἵπάρχουσι γυναῖκες ἐξόχως ἀγαφαί· ἐγγίσατέ τας

καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι πρὸς στιγμὴν ἀνορθοῦσι τὰ πτερά των ὡς οἱ κύκνοι, ἀλλὰ κατόπιιν στρέφουσι σιωπηλῶς καὶ καταφεύγουσιν ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων». Ἀλλὰ σὺ Μεγαλειοτάτη μὴ στραφῆς, οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐγγίσῃ τὰ λευκὰ πτερά σου. «Ὅ,τι ἔγραψες μετὰ τόσης χάριτος καὶ αἰμύλης λεπτότητος ἔτυχε παρὰ τῆ ἀκαδημικῆ τῆς ὑποδοχῆς, ἣν δὲν ἐζητεῖ ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ τῆς ὁποίας ἦτο ἀξία ἡ συγγραφεύς, διὰ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν γλαφυρότητα τοῦ ὕφους, συνδυάζοντος πρὸς τὴν σπανίαν στιλπνότητα ὅπως γαλλικὴν κομφοπρέπειαν. Ἡ ἀκαδημία ἀπονέμει εἰς τὰς Σκέψεις Βασιλείσης τιμητικὸν μετάλλιον, μέγα χρυσοῦν μετάλλιον. Δὲν ὑπάρχουσι πλέον βασίλισσαι ἐν Γαλλίᾳ· ἀλλ' αἱ γυναῖκες βασιλεύουσι πάντοτε παρ' ἡμῖν, βασιλεύουσι δ' ὑπὸ διπλῆν ιδιότητα, ὅταν μετὰ τῶν πλεονεκτημάτων, δι' ὧν ἐκ φύσεως θέλγουσι, συνδυάζουσι καὶ τὴν φιλολογηγὴν ἀρετὴν ».

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Εἶνε μέγα δυστύχημα νὰ μὴ ἀγαπᾶται τις, ὅταν ἀγαπᾷ· ἀλλ' εἶνε μεγαλύτερον ν' ἀγαπᾶται, ὅταν δὲν ἀγαπᾷ.

Ὅσον καὶ ἂν εἶνε τις αὐστηρὸς, ἐν τῷ ἔρωτι συγχωρεῖ πλείονα σφάλματα ἢ ἐν τῇ φιλίᾳ.

Αἱ γυναῖκες εἶνε σταθερώτεραι εἰς τὸ μῖσος ἢ εἰς τὴν ἀγάπην.

Τὸ πνεῦμα χρησιμεύει εἰς τὴν γυναῖκα μόνον ὅπως καλύπτῃ τὰς ἀδυναμίας τῆς καρδίας.

Ὁ ἔρωσ γεννᾶται ἀπὸ τὸ τίποτε καὶ ἀποθνήσκει διὰ τὸ τίποτε.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Δύο χιλιάδες φράγκων διὰ δύο . . . . σελίδας στίχων.

Ὅτε ὁ Λαμαρτίνος μετὰ τὴν Φεβρουριανὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1848, ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἦτο ὀφειλέτης δύο χιλιάδων φράγκων εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν τῶν δύο κόσμων. Ὁ Βυλόζ, ὁ ἐκδότης τῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἐπισκέφθη αὐτὸν ἡμέραν τινα ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ὅπου ἐγένετο δεκτὸς φιλικώτατα. Ἡτοιμάζετο δὲ ν' ἀπέλθῃ μετ' ὀλίγον, ἀλλ' ὁ Λαμαρτίνος ἐκράτησεν αὐτόν :

— Ἀλήθεια, σὰς χρεωστῶ δύο χιλιάδας φράγκα.

Καὶ ἀνοίξας τὸ συρτάριον τῆς τραπέζης ἔλαβε δύο χιλιοφράγκα χαρτονομίσματα, ἅτινα ἔτεινεν εἰς τὸν Βυλόζ.

— Μάλιστα, ἀποκρίνεται ἐκεῖνος, μοῦ χρεωστεῖτε δύο χιλιάδες φράγκα, ἀλλ' ἂν θέλετε νὰ καθαρῖσθῃ ὁ λογαριασμὸς μας πρέπει νὰ ἐνθυμηθῆτε ὅτι καὶ ἐγὼ κάτι σὰς ὀφείλω.

— Τί; ἐρωτᾷ ὁ ποιητής.

— Λησμονεῖτε τὴν *Μασσαλιώτιδα τῆς εἰρήνης*;

— Μπᾶ, δύο σελίδες στίχων! δὲν ἀξίζουν κἄν τὸν κόπον.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε ὑπουργέ, ἀπαντᾷ ἀξιοπρεπῶς ὁ Βυλόζ, στίχοι Λαμαρτίνου πληρόνται πάντοτε καὶ ἡ Ἐπιθεώρησις ἐννοεῖ νὰ πληρῶσθῃ δι' αὐτοὺς ὅ,τι σεῖς ὀρίσετε.

— Ἄς εἶνε λοιπόν, ἀλλὰ πιστεύσατέ με ὅτι τὸ κἄνω μόνον ἐπειδὴ τὸ θέλετε σεῖς.

Καὶ ὁ ποιητὴς ἔθεσε πάλιν τὰ δύο τραπεζικά γραμμάτια εἰς τὸ συρτάριον καὶ ἐκλείδωσεν αὐτό. Δύο χιλιάδες φράγκων διὰ δύο σελίδας στίχων!

Τὰ κέρδη τῆς περιφήμου χαρτοπαικτικῆς λέσχης τοῦ Μόντε Κάρλο βαίνουσιν ἐλαττούμενα. Οὕτω κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνῆλθον εἰς 250 000 λίρας στερλίνας, ὑπολειφθέντα κατὰ 50 000 τῶν τοῦ 1886, ἐνῶ πρό τιων ἐτῶν ἀνῆρχοντο καὶ μέχρις ἡμίσεως ἑκατομμυρίου. Ἀποδείξις ὅτι ὁ κόσμος χαρτοπαικεῖ νῦν ὀλιγώτερον. Σημειωτέον πρὸς τούτοις ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγένοντο ἐκεῖ ἕνεκεν ἀπωλείας ἐν τῷ χαρτοπαιγίῳ 25 αὐτοκτονίαι.

Γεγονὸς τιμῶν τὴν ἀγγλικὴν κοινωσίαν.

Πρὸ τίνος ἐφημερίς τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς γνωστοποίησιν :

«Εἰμαι ἡλικίας ἐξ ἐτῶν καὶ πολὺ φρόνιμη, ἀλλὰ οἱ γονεῖς με βεβασανίζουν καὶ δὲν μοῦ δίδουσι νὰ φάγω. Δὲν ἔμπορῶ νὰ ὑποφέρω καὶ παρακαλῶ τοὺς εὐσπλαγχνικοὺς ἀνθρώπους νὰ με υἱοθετήσουν ».

Τὴν γνωστοποίησιν συνάδευε σημείωσις τῆς συντάξεως ἀναφέρουσα ὅτι μικρὸν κοράσιον βρενδύτου ἦλθεν εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἔφερε τὰς ἀνωτέρω γραμμάς γεγραμμένας ἰδιοχείρως, παρεκάλει δὲ μετὰ δακρύων νὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ φύλλῳ.

Τὴν ἐπομένῃν ἑπτακόσαι αἰτήσεις υἱοθεσίας ἀπνηθύνθησαν πρὸς τὴν ἐφημερίδα ! !

Μεταξὺ Κυρίας μὴ διακρινομένης ἐπὶ καλλονῇ καὶ Κυρίου διακρινομένου ἐπὶ λεπτότητι πνεύματος :

Ἡ Κυρία : Προχθὲς μοῦ ἔλεγε κάποιος πῶς ὕστερα ἀπὸ τὸ ταξίδι μου ἀσχῆμισα· ἐσεῖς τί φρονεῖτε ;

Ὁ Κύριος : Ἄ μπᾶ ! Ἐγὼ φρονῶ πῶς μόνον νὰ ἐμμορφῆτε ἡμπορούσατε.

Καὶ ἡ Κυρία μειδῶ γοητευθεῖσα διὰ τὸ φιλοφρόνημα !